Ja són aquí. Honor i glòria!

written by Pau Miserachs | 6 de juliol de 2018

És dia de rebudes, de superar agressions als CDR i actituds anticatalanes amb crits de *Viva España* emesos com acomiadament al pas dels presos polítics de retorn a Catalunya, els neofeixistes i els del boicot, el dia que també Cotarelo diu que «España se quedó atrás».

Ara que el govern socialista del Regne d'Espanya s'avé a parlar de tot, independència inclosa, comença a donar la sensació que el sacrifici dels que volem el progrés social i el del lliurament personal del seu propi cos a la reacció repressiva, com ha fet Oriol Junqueras, donen els seus fruits.

Aznar, oposant-se al retorn a Catalunya dels presos polítics catalans, deia encara que s'han fet malament les coses per part del PP i que haurien d'haver «desarticulado el independentismo».

Aquest vell dirigent conservador escapat d'un Tribunal Penal Internacional pel cas Irak, mercès a una reforma legal de les competències judicials espanyoles, segueix exigint que l'Estat imposi obediència i submissió als catalans, amb el suport dels ara ja entrats en corrupció ciutadans.

Els seus millors aliats ara els de Ciutadans que se li han disciplinat. De liberals, res. Dreta, dreta i dreta! Vinculacions amb Vox, Societat Civil Catalana i Tabàrnia. Els que volen l'enfrontament i anar a les mans amb els catalans.

Els que han decidit practicar l'explotació laboral afavorint el desviament de les inspeccions laborals que descobreixen els falsos autònoms, ja no ho tenen tan bé per fer amics. El seu interès és afavorir el poder empresarial de les portes giratòries que els situa després de deixar els càrrecs públics. Però el nou govern socialista ja ha aixecat aquesta catifa bruta d'abús i espolis d'indemnitzacions laborals.

Hi ha hagut una previsió de la utopia reaccionària que durant anys ha sorprès l'oposició que no esperaven tanta força i tant suport popular a la dreta destructora de la fraternitat i de la igualtat. Ara es descobreix la veritat del PP a l'hora de recomptar afiliats de veritat. Com els de C's que cobraven per anar a votar?

El vicepresident Junqueras i els altres membres del govern i institucions empresonats han sofert les exigències de la dreta excloent i intransigent que de bon inici ha intentat influenciar amb els seus tentacles les esquerres.

Han volgut amagar que s'han produït actes referendaris i eleccions sense garanties ni autèntica llibertat. Sota pressió i amb un ambient pertorbat, *cansino* com dirien els entesos, pel joc brut de l'Estat i les amenaces constants. Amb brutalitat del poder i odi a la Catalunya independentista i republicana.

On és la veritat? On és la mentida quan es nega el que convé des del poder? Estaran a la fi disposats a canviar el règim del 78 i fer-ne un de democràtic de nou, respectuós amb els drets i les llibertats dels catalans, inclosa l'autodeterminació?

S'adonaran els actuals socialistes espanyols que això de l'autodeterminació no ho regula una constitució, sinó les Nacions Unides i els Tractats Internacionals? S'adonaran que és il·legal negar aquest dret natural i sagrat dels pobles?

Honor i Glòria pels que van donar el seu cos en sacrifici i com exemple de coherència i fidelitat a Catalunya.
Recordem-los ara que s'apropa el 14 de juliol, dia de la Declaració dels Drets de l'Home i del Ciutadà del 14 de juliol de 1789, inspirada en la declaració d'independència americana de 1776, inaugurant una nova era com texts de referència.